

SPRZĘT BIWAKOWY

Na biwakach, czy podczas letnich wypraw wakacyjnych, bardzo często korzystamy z nowoczesnego sprzętu turystycznego. Nie zapominamy jednak również o zapaleniu tradycyjnego ogniska, przy którym mile spędzamy wieczór. Do przygotowania opału na ognisko przydatne są takie narzędzia jak poprzeczna piła i toporek. Narzędzia te w wykonaniu przemysłowym wytwarzane są do celów zawodowych czy do użytku w gospodarstwie domowym. W związku z tym mają one znaczne wymiary i duży ciężar, z tego też powodu nie można ich użyć na biwaku. Do naszych celów przydatna będzie piła i toporek o takich wymiarach, by znalazło się dla nich miejsce w plecaku. Musimy jednak postarać się, by nasze narzędzia były możliwie najwyższej jakości i odznaczały się dużą funkcjonalnością. Takie właśnie narzędzia wykonamy sami wykorzystując do ich budowy odpadowe materiały.

Piłę poprzeczną zrobimy z dowolnego brzeszczotu do przerywania drewna, z przynitowanymi uchami, w których osadzimy dwa drewniane uchwyty (rys. 1). Sam brzeszczot, bez uchwytów w czasie transportu zwiniemy w krążek. Na piłę użyjemy brzeszczotu długości 600–1000 mm i szerokości większej niż 25 mm. Następnie przygotujemy dwa ucha ze stalowej blachy grubości 1,2–2 mm (rys. 2). Ucha połączymy z brzeszczotem za pomocą nitów \varnothing 5 mm lub śrub M5. Na koniec brzeszczotu nałożymy ucho, wywiercimy w nich jeden otwór, znitujemy obydwa elementy a następnie, postępując w taki sam sposób, zamocujemy drugi nit. Taki sposób montażu piły zapewni dokładne pasowanie łączonych elementów. Następnie zrobimy dwa drewniane uchwyty, które najlepiej wytoczyć na tokarce. Jednakże zupełnie zadowalające będą także uchwyty wystrugane ręcznie i ośzlifowane papierem ściernym. Gotowe uchwyty wbijemy w otwory w uchach zamocowanych do brzeszczotu.

Aby piła dobrze spełniała swoje zadanie należy ją naostrzyć i rozprowadzić zęby. Do tego celu użyjemy trójkątnego pilnika o drobno nacinanych zębach. W czasie ostrzenia piłę umocujemy w szczękach imadła. W warunkach biwakowych piłę zamocujemy inaczej (rys. 4). W powierzchni karpy po ściętym drzewie zrobimy piłą rowek głębokości równej $2/3$ szerokości brzeszczotu ostrzonej piły. W rzaz włożymy brzeszczot zębami do góry co umożliwi nam wygodne naostrzenie zębów. Karpe może zastąpić dowolny kołek lub deska wbita w ziemię.

Z reguły brzeszczoty, których będziemy używali do wykonania poprzecznej piły będą pochodzić ze starej piły ramowej lub z zerwanej piły taśmowej. Zęby takich pił zbliżone są wyglądem do zębów przedstawionych na rys. 5. Do przerywania poprzecznego korzystniejszy jest nieco inny kształt zębów (rys. 6). W związku z tym, w czasie każdego ostrzenia systematycznie zmieniamy kształt zębów na korzystniejszy do poprzecznego przerywania.

Niezbędnym zabiegiem po naostrzeniu piły jest rozprowadzenie jej zębów, to znaczy lekkie wygięcie parzystych zębów w jednym kierunku a nieparzystych w drugim. Rozprowadzenie zębów powoduje powstawanie w czasie przerywania większego rzazu niż grubość piły, co zapewnia swobodne przesuwanie się piły w czasie przerywania i zapobiega zakleszczaniu się jej w drewnie. Do wyginania zębów zrobimy kluczyk przedstawiony na rys. 7.

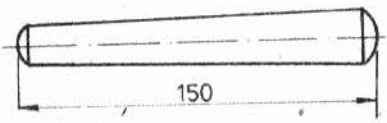
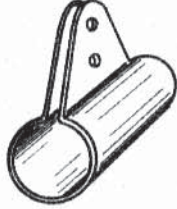
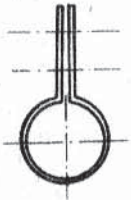
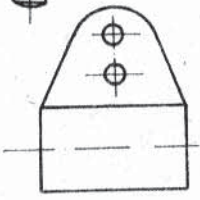
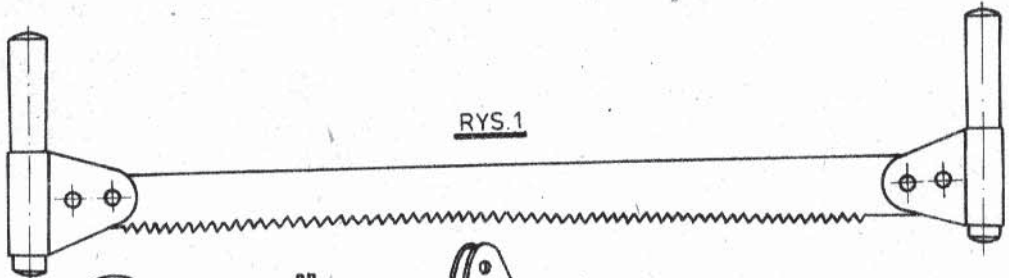
Naostrzoną i rozprowadzoną turystyczną piłą będziemy posługiwali się tak samo jak normalną piłą poprzeczną. Pracujemy więc we dwóch, przy przerywaniu każdy z partnerów pociąga piłę do siebie; piły nigdy nie popychamy. Opisaną piłą możemy przerywać korzenie, gałęzie i konary o średnicy do 20 cm.

Drugim biwakowym narzędziem jest małe toporek składający się z ostrza, ucha tworzącego obuch i toporzyska (rys. 8). Ostrze toporka zrobimy z twardej stali (rys. 9). Możemy tu użyć np. stali pochodzącej ze złamanego resora samochodowego, może to również być kawałek złamanego szpadła itp. Kształt ostrza toporka można zmienić, np. zaprojektować wg własnego pomysłu.

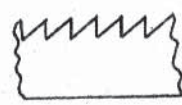
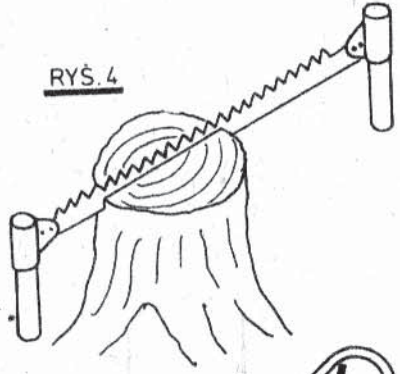
Roboczą część ostrza obrobimy pod kątem 15° – 20° i naostrzymy tak samo jak ostrzy się dłuta. Ucho obucha wykonamy z blachy grubości 1,2–2 mm (rys. 10). Połączenie ostrza z uchem jest takie samo jak przy łączeniu ucha piły. Na toporzysko użyjemy dębiny lub buczyny, z której wystrugamy owalną listwę długości 40–50 cm. Aby toporek nie spadł z toporzyska należy zabezpieczyć go przez wbicie klina.

Dobrze naostrzonym toporkiem można na biwaku wykonywać szereg pożytecznych czynności, jak np. rąbanie gałązek i chrustu, ociosywanie kolków przeznaczonych do wbicia w ziemię, wbijanie śledzi przy namioicie itp. Ponieważ jednak ostrze toporka, może w czasie transportu być niebezpieczne, należy uszyć na nie odpowiedni, najlepiej skórzany pokrowiec.

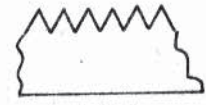
(l.o.)

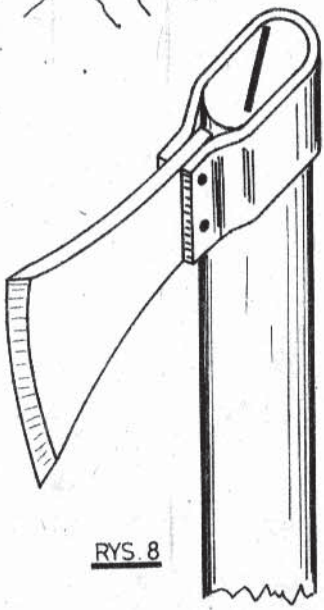
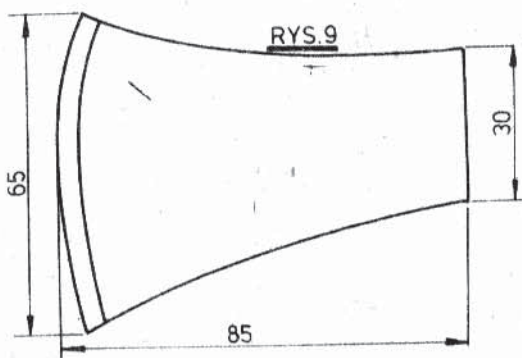
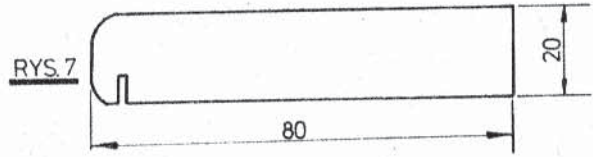
RYS.3

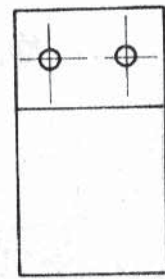
RYS.5

RYS.6

RYS.10

RYS.11